

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เห็นสมควรกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อเป็นการส่งเสริม
สนับสนุนให้มีการสร้างสรรค์ผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ สถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่
๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยการจัดการ
ทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ส่วนราชการ
ที่เรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดมหาวิทยาลัย ที่จัดตั้งโดยภูมิธรรมหรือประกาศ
มหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย
พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และหมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับ¹
เชิญหรือรับมอบหมายให้มาปฏิบัติงานแก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และได้สร้างสรรค์ผลงาน
ที่ก่อให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญาขึ้น

“นักวิจัย” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็น²
หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมโครงการวิจัย

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมในทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ผู้ประดิษฐ์” หมายความว่า บุคลากร นักวิจัย และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนครที่คิดค้น หรือคิดทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดขึ้นใหม่หรือผลิตภัณฑ์
หรือกรรมวิธีที่ดีขึ้น

“ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า บุคลากร นักวิจัย และนักศึกษาที่ทำหรือก่อให้เกิดงานจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ศึกษา วิจัย ค้นคว้า ประดิษฐ์ คิดค้น โดยการพัฒนาขึ้นใหม่ หรือพัฒนาต่ออย่างงานเดิม

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า ผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างสรรค์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเน้นที่ผลผลิตของสติปัญญาและความชำนาญโดยไม่คำนึงถึงชนิดของการสร้างสรรค์หรือวิธีการในการแสดงออก อาจเป็นสิ่งที่จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้แบ่งเป็นสองประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และลิขสิทธิ์

“ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม” หมายความว่า ความคิดสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ อาจเป็นความคิดในการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งอาจเป็นกระบวนการหรือเทคนิคในการผลิตที่ได้ปรับปรุงหรือคิดค้นขึ้นใหม่ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมที่เป็นองค์ประกอบและรูปร่างของตัวผลิตภัณฑ์ รวมถึงสิทธิบัตร แบบผังภูมิของวงจรรวม เครื่องหมายการค้า ความลับทางการค้า ชื่อทางการค้า สิ่งปั้นชี้ทางภูมิศาสตร์

“การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย การจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างผู้ก่อให้เกิดผลงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และการส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์คิดค้น และสร้างสรรค์งานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ ๔ ทรัพย์สินทางปัญญาให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบที่มีต่อมหาวิทยาลัย

(๒) ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

(๓) ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ สารเคมี ปืน หรือวัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดของมหาวิทยาลัย

(๔) ใช้ข้อมูล รายงาน หรือองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย

(๕) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ฝึกอบรมในหลักสูตรหรือโครงการของมหาวิทยาลัย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นการดำเนินการร่วมกับองค์กรของรัฐหรือเอกชนอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามข้อตกลงความร่วมมือในเรื่องนั้น

ข้อ ๕ ทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อ ๔ ที่ดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิ ให้มีเชื่อผู้ประดิษฐ์ หรือผู้สร้างสรรค์ปราภกภูมิฐานะผู้ประดิษฐ์หรือผู้สร้างสรรค์แล้วแต่กรณีสำหรับความคุ้มครองตามสิทธินั้น

ทรัพย์สินทางปัญญาประเภทลิขสิทธิ์ให้เป็นของผู้สร้างสรรค์ เว้นแต่เป็นการจ้างให้ดำเนินการหรือทำตามคำสั่งหรือในความควบคุมของมหาวิทยาลัย ให้ตกเป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นของมหาวิทยาลัย ให้จัดสรรสิทธิประโยชน์และการโอนสิทธิ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านงานวิจัย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านการคลัง รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านวิชาการ คณบดี และผู้อำนวยการกองคลัง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ข้อ ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินทางปัณฑุญา

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานแก่สถาบันวิจัยและพัฒนา

(๓) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การโอนสิทธิและการจัดสรรสิทธิประโยชน์ที่เกิดจาก
ทรัพย์สินทางปัณฑุญา

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอรับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัณฑุญา
การโอนสิทธิ และการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัณฑุญาเชิงพาณิชย์

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการ
ตามระเบียบนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยซึ่งได้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ไซยยศ เหะรัชตะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร